

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจแพลตฟอร์มคาร์แชร์ริ่ง

นฤมล พรหมบำรุง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

คณะนิติศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2565

บทคัดย่อ

ชื่อการค้นคว้าอิสระ	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจแพลตฟอร์ม คาร์แชร์ริง
ชื่อผู้เขียน	นางสาวณฤมล พรหมบำรุง
ชื่อปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับปัญหาธุรกิจแพลตฟอร์มคาร์แชร์ริง และศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ต้องแจ้งให้ทราบ พ.ศ. 2565 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526 ในการควบคุมกำกับดูแลธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลทุกประเภท พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 เพื่อนำมาศึกษาเพื่อออกกฎหมายการกำกับดูแล ปัจจุบันกฎหมายที่มีนั้นยังไม่ครอบคลุมกับธุรกิจบริการแพลตฟอร์มคาร์แชร์ริงได้ทั้งหมด อาทิ การควบคุมกำกับดูแลการทำสัญญาคุ้มครองผู้ใช้บริการ การแจ้งข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการให้ผู้ใช้บริการทราบที่ชัดเจน มาตรฐานรถยนต์ และการมีมาตรการเยียวยาความเสียหายที่เกิดจากการใช้บริการ

จากการศึกษาพบว่า ประเทศไทยไม่มีกฎหมายควบคุมกำกับดูแลธุรกิจแพลตฟอร์มคาร์แชร์ริง ที่มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ผู้ประกอบธุรกิจแพลตฟอร์มที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงผู้ให้บริการกับผู้ใช้บริการมาพบกัน โดยผู้ประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มจะได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าธรรมเนียมหรือค่าดำเนินการ ปัจจุบันการดำเนินธุรกิจคาร์แชร์ริงดำเนินธุรกิจด้วยแพลตฟอร์มเป็นส่วนสำคัญ ที่เป็นพลวัตในการขับเคลื่อนธุรกิจที่ทำให้มีความสะดวกมากขึ้น ลดต้นทุน ลดแรงงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนที่น่าทรัพยากรที่ต้นมืออยู่คือ รถยนต์ นำมาหารายได้ในระหว่างที่ไม่ได้ใช้รถเป็นการนำแนวคิดเศรษฐกิจแบ่งปันที่มีความนิยมในต่างประเทศมาเป็นโมเดล การประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มคาร์แชร์ริง จะมีรายละเอียดมากกว่าบริการแพลตฟอร์มประเภทอื่น อาทิ ความปลอดภัยของรถยนต์ที่นำมาให้บริการ ธรรมเนียมประกันภัยให้ความคุ้มครองกับรถส่วนบุคคลที่นำมาให้บริการคาร์แชร์ริง ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของรถและผู้ใช้บริการรถ สถานที่รับรถ และการทำ

สัญญาที่มีความซับซ้อนหลายฝ่าย เป็นต้น การบังคับใช้กฎหมายจึงยังไม่ชัดเจนว่าจะใช้กฎหมายใดในการบังคับใช้กับธุรกิจแพลตฟอร์มคาร์แชร์ริ่ง ซึ่งในต่างประเทศมีกฎหมายออกมาบังคับใช้ควบคุมกำกับดูแลธุรกิจคาร์แชร์ริ่ง อาทิ ประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐแคลิฟอร์เนีย รัฐอิลลินอยส์ สหราชอาณาจักร และประเทศสิงคโปร์ ที่มีกฎหมายควบคุม

จากปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนจึงได้เสนอแนะกฎหมาย เพิ่มเติม โดยการตราเป็นกฎกระทรวง อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 จะทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วและเท่าทันกับเศรษฐกิจแบ่งปันคาร์แชร์ริ่ง โดยศึกษากฎหมายของต่างประเทศ เป็นแนวทางในการเสนอแนะเพิ่มเติมกฎหมาย ให้ครอบคลุมปัญหาธุรกิจคาร์แชร์ริ่งในประเทศไทย โดยต้องมีการควบคุมกำกับดูแลผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของรถ มาตรฐานของรถยนต์ที่นำมาให้บริการ การทำสัญญาคุ้มครองผู้ใช้บริการ การแจ้งข้อตกลงเงื่อนไขที่ชัดเจน และการมีมาตรการชดเชยเยียวยาความเสียหายที่เกิดจากการให้บริการแพลตฟอร์มให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บริการ รวมทั้งประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจ เพื่อลดปัญหาอุปสรรคและเป็นการส่งเสริมให้ธุรกิจแพลตฟอร์มคาร์แชร์ริ่ง มีการเติบโตในอนาคตแบบเข้มแข็งและยั่งยืน

ABSTRACT

Title of Independent Study	Legal Problems on the Vehicle Sharing Platform Business
Author	Miss Narumon Prombumrung
Degree	Master of Laws
Year	2022

The purpose of this independent study is to study Legal Problems on the Vehicle Sharing Platform Business and study legal on the Royal Decree on Digital Platform Service Business Requiring Notification B.E. 2565 of the Electronic Transaction Act B.E. 2544, revised by Electronic Transaction Act (revision no. 3) B.E. 2526 to supervise all types of digital platform business ,The land Traffic ACT B.E. 2522 and The Motor Vehicles ACT B.E. 2522 to be studied in order to enact regulatory laws. Overall, still not include the whole aspect of the vehicle sharing platform business such as business supervision, protection contract on the customer, clause Car quality and condition clarification to the customer and the compensation measure for the damage caused by using the services.

Regarding my study, Thailand has no specific supervisions over the vehicle sharing platform business. The integral part of this business is that the platform owner acts as a medium connecting between the service provider (the vehicle owner) and the customer. The platform owner will receive remuneration as fee or operation charge. Currently, the vehicle sharing business mainly operates by using digital platform, which act as driving force in making this kind of business more available to the mass. The platform also reduces cost and labour and act as a way to increase incomes for the people who have their own resources, which are their own vehicles, by using them as tool of incomes during the time their vehicles are not used for their

own benefits. The model of this business is based on sharing economy, which is popular model among several countries. Additionally, the vehicle sharing platform business will have more details than other platform service business such as the safety of the vehicle in service, the insurance policy over the private vehicle that is used in vehicle sharing service, the personal data of the vehicle owner and customer, the area of pickup, and the complicated and multilateral contract. As a result, it is still not clear what current laws should be used as a specific supervision over the vehicle sharing platform business in Thailand. However, several countries already have a law on the vehicle sharing business such as California or Illinois in United States, United Kingdom, or Singapore.

To solve such problem, I, as an author, would like to suggest the revision on Legal Problems on the Vehicle Sharing Platform Business: by issue the Ministerial regulation on under The Motor Vehicles ACT B.E. 2522 to ensure speed and equality with the car sharing economy that will be announced. The revision would be first done by studying the vehicle sharing law of other countries as a guideline in introducing more provisions to provide the solutions to all the problems in Thailand's vehicle sharing platform businesses as there must be specific supervisions over the platform owner, contract engagement with the customer, protection contract on the customer, clear clarification on the contract clauses, and suitable compensation measure for the damages caused by using the platform. Such specific supervision is necessary to make the platform owners of the vehicle sharing platform business, the customers, including other people understanding the vehicle sharing platform business clearly and to reduce the obstacles of the business while bolstering it to grow further and become more sustainable in the future.